

T.C.
TÜRKİYE İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU
2.DAİRE KARARI

Başvuru Numarası : 2021/1234
Toplantı Tarihi/Sayısı : 20.9.2022/17
Karar Numarası : 2022/627
Başvuran : A. Ç.
Başvuran Vekili : --
Adres : --
Muhatap Kurum/Kişi : Tekirdağ 1 Nolu T Tipi Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü
Muhatap Adres : --

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, başvuranın ceza infaz kurumunda sünger yatak ve battaniye dışında kendisine herhangi bir eşya verilmediği, nevresim ve ikinci battaniyeyi kendi imkanları ile temin ettiği; yoğunluk gerekçe gösterilerek açık görüşlerin iki ayda bir olacak şekilde düzenlendiği, çocuklarının öğrenci olması nedeniyle hem açık görüşlere katılmaları hem de telefon ile görüşme saatlerinde iletişim kurmada güçlük çektiği, bulunduğu koğuştaki kalabalıklaşma olduğu ve havalandırma alanının yeterli olmadığı, yayın araçlarına erişimde sınırlamalar getirildiği, dilekçelerin ilgiliye ulaşım ulaşımadığı konusunda da netlik olmadığı iddialarına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Kurumumuzca 20.12.2021 tarih ve 6338 sayılı ile kayda alınan başvuru dilekçesinde başvuranın özetle:

- a. Tekirdağ T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda sünger yatak ve battaniye dışında kendisine herhangi bir eşya verilmediğini, nevresim ve ikinci battaniyeyi kendi imkanları ile temin ettiğini,
- b. Açık görüş hakkına kısıtlamalar getirildiğini ayrıca çocuklarının öğrenci olması nedeniyle hem açık görüşlere katılmaları hem de telefon ile görüşme saatlerinde iletişim kurma hususunda güçlük çektiğini,
- c. Bulduğu koğuştaki kalabalıklaşma olduğunu ve havalandırma alanının yeterli olmadığını,
- d. Yayın araçlarına erişimde sınırlamalar getirildiğini,
- e. Dilekçelerin ilgiliye ulaşım ulaşımadığı konusunda belirsizlik olduğunu, iddia etmekte ve konu hakkında mağduriyetinin giderilmesini talep etmektedir.

3. Tekirdağ 1 No'lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğünden alınan 12.01.2022 tarihli ve 2022/... sayılı yazılı görüşte özetle:

a. Yatak ve battaniye dışında kendisine herhangi bir eşya verilmediği, nevresim ve ikinci battaniyeyi de ancak kendi imkanları ile temin ettiğine ilişkin olarak; hükümlünün bulunduğu koğuştaki kalan her kişi için yatak temin edildiği, kuruma kabulü yapılan her hükümlü/tutukluya kurum tarafından nevresim takımı ile sayısı mevsim koşullarına göre belirlenen battaniye verilmekte olduğu, odalarda bulunan dolap sayılarının oda kapasitesine göre planlandığı; kapasite üzerinde hükümlü/tutuklu bulunan odalarda sabit dolap kullanamayan hükümlülere bir çekmece bölümlü olacak şekilde plastik dolap (komodin) verildiği belirtilmiştir. Hükümlü A. Ç.'nin kuruma geldiği 23/08/2016 tarihinde kendisine battaniye yastık ve nevresim takımı (çarşaf, battaniye kılıfı, yastık kılıfı) verildiği, hükümlü ve tutukluların istemeleri halinde ise ücret karşılığı kantinden battaniye yastık ve nevresim takımı alabileceği hususu belirtilmiştir.

b. Başvuranın hafta sonu öğrenci çocuklarıyla görüşmesi, telefon, aylık açık görüş gibi konularda mağduriyet yaşadığı iddiasına ilişkin olarak; hükümlü ve tutuklulardan öğrenim gören çocuğu bulunanların, çocukları tarafından yapılacak haftalık ziyaretlerin, belgelendirilmesi koşuluyla 83 üncü maddede sayılan yetişkin birinin refakatinde cumartesi veya pazar günleri yaptırılabilceğinin bildirildiği, bu nedenle tutuklu ve hükümlünün talebi doğrultusunda, haftada bir kez ziyaret hakkının bulunması nedeniyle hükümlü ve tutuklunun isterse hafta içi tüm ziyaretçileri ile ziyaret yapabileceği, isterse de hafta sonu 83 üncü maddede sayılan sadece bir kişinin refakatinde örgün öğretim gören çocuğu ile cumartesi veya pazar günü haftalık ziyaretini yapabileceği, bu iki ziyaret şekli hakkında tercih hakkının tamamen hükümlü ve tutukluya ait olduğu; kurumda bulunan hükümlü ve tutuklular için belirtilen esaslara riayet edilerek ziyaretler yaptırıldığı belirtilmiştir.

c. Koğuşta kalabalıklaşma olduğu ve havalandırma alanının yeterli olmadığına ilişkin olarak; hükümlü A. Ç.'nin kuruma giriş yaptığı 23/08/2017 tarihinde C-7 No'lu odaya, 21.09.2016 tarihinde C-9 No'lu odaya, 14.11.2016 tarihinde A-8 (yük. güv. oda) numaralı odaya, 14.03.2019 tarihinde A-27(yük. güv. oda) numaralı oda/koğuşa, 28/12/2021 tarihinde ise A-8 (yük. güv. oda) numaralı oda/koğuşa yerleştirildiği ve halen cezasının infazına A-8 (yük. güv. oda) oda/koğuşta devam etmekte olduğu, kurumda C-7 ve C-9 koğuşlarının artırılmış kapasitesi 16, A-8 (yük. güv. oda) ve A-27 (yük. güv. oda) numaralı odaların artırılmış kapasitelerinin 10 kişilik olduğu belirtilmiştir. Yüksek güvenlikli oda/koğuşun fiziki boyutlarının, alt kat toplam alan 23.51 m² merdiven boşluk 4.08m², banyo 3.00 m², net oturma alanı 16.43 m², havalandırma 24.50 m², yatakhane toplam 33 m², merdiven boşluk 4.56 m², yatakhane net alan 28,44 m² olduğu ayrıca diğer odaların metrekare ve metreküp cinsinden fiziki boyutlarının; ortak kullanım alanı 32,40 m², üst kat yatak odası 37,62 m², bahçe 33.75 m² olduğu bildirilmiştir. Hükümlünün bulunduğu yüksek güvenlikli A-8 numaralı odada, uyumak dışında kullandıkları ortak yaşam alanının 23,51 m², bahçenin 24,50 m² olduğu ayrıca her koğuşun havalandırmasının bulunmakta olduğu hükümlünün bulunduğu yüksek güvenlikli oda/koğuşun boyutu 24,50 m² olduğu ve bu hususun yönetmelik çerçevesinde belirlendiği beyan edilmiştir.

d. Yayın araçlarının yasaklandığı iddialarına ilişkin olarak; hükümlünün ... Gazetesini talep ettiği bu talebine istinaden ise; 14.04.2020 tarihli ve 7242 sayılı Kanun'un 32. maddesi ile 5275 sayılı Kanun'un 62. maddesine eklenen 4. fıkra ile "Basın İlan Kurumu aracılığıyla resmi ilan ve reklam yayınlama hakkı bulunmayan gazeteler, Ceza İnfaz Kurumu'na kabul edilemez." ... Gazetesinin resmi ilan ve reklam yayınlama hakkı olmadığından bu talebinin yerine getirilemeyeceğini beyan etmiştir.

e. Başvuran tarafından yazılan dilekçelerin ilgililerine gönderilmediği iddiasına ilişkin olarak; bulunduğu ceza infaz kurumunda hükümlü ve tutuklular tarafından verilen talep dilekçelerinin sabah sayımı yapılırken sayıma giren görevli memurlar tarafından toplanıp koridorda tasnifinin yapıldığını, sorumlu baş memur tarafından ilgili kişiye ait olduğu tespit edilip, nöbetçi müdür tarafından hangi birim ile alakalı ise o birime havalesinin yapıldığını ve ilgili birim tarafından da gönderilmesi gereken yerlere 3071 sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanun'un hükümleri doğrultusunda UYAP sistemi üzerinden gönderilmekte olduğunu ayrıca dilekçelere cevap verilmemesi gibi bir durumun söz konusu olmadığını; adı geçen hükümlünün ceza infaz kurumunda geçirdiği sürede ise toplam 799 adet ilgili kurum ve kuruluşlara hitaben yazmış olduğu dilekçesinin çıkış yaptığını ve bunun kurum kayıtlarından anlaşıldığını belirtmiştir. Bahsi geçen kayıtların da ekte sunulduğu görülmüştür.

4. Mahpuslara ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, felsefi inanç, milli ve sosyal köken başta olmak üzere, siyasi veya diğer fikir ve düşünceleri ile ekonomik ve bireysel konuları yönünden ayırım yapılmaksızın ve kimseye ayrıcalık tanınmaksızın Kurumda asayiş ve güvenliğin sağlandığı, söz konusu iddiaların kamuoyunda olumsuz algı oluşturma amaçlı ve asılsız soyut iddialardan ibaret olduğu beyan edilmiştir. Ayrıca alınan yazılı görüşte; oda/koğuş bilgileri raporu, haftalık ziyaret raporları, telefon görüşme bildirim formularının dosyaya

sunulduğu görülmüştür.

5. Muhatap idarenin cevabi yazısı, 03.02.2022 tarihli yazı ile başvurana yazılı görüşünü sunması için gönderilmiş ancak başvuran tarafından söz konusu yazıya bir cevap verilmemiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

6. 20.04.2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde; "*Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*" Kurumun görev alanları arasında düzenlenmiştir.

7. 24.11.2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in "Ön incelemenin yapılması" başlıklı 48'inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca başvuruların, "*inceleme ve araştırmaya geçilmeden önce ön incelemeye tabi tutulması*" gerekmektedir.

8. Mezkûr Yönetmelik'in "Gerekçeli kabul edilmezlik kararı" başlıklı 67'nci maddesine göre; "*Ön inceleme aşamasında, başvurunun açıkça dayanaksız olup olmadığı, başvurunun hakkın kötüye kullanımını teşkil edip etmediği, ayrımcılık yasağı ihlalinden kaynaklanan bir zararın bulunup bulunmadığının tespiti açısından incelenebilirliğin esasla birlikte incelenmesi kararlaştırılan başvurulara ilişkin esas inceleme ve araştırma aşamasında söz konusu koşulları taşımayan başvurularla ilgili gerekçeli kabul edilmezlik kararı verilir.*"

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

9. Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendine göre; "*Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*" Kurumun görevleri arasında sayılmıştır. Bu kapsamda; başvuranın iddiaları, Tekirdağ 1 No'lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü'nün yanıtı ve konuya ilişkin mevzuat hükümleri ile birlikte incelenip değerlendirilmiştir.

10. Cezaevlerinde kötü muamele olarak kabul edilecek hususlar farklı şekillerde tezahür edebilir. Bunların birçoğu cezaevi idaresi ve görevlilerinin kasıtlı davranışlarından kaynaklanabileceği gibi yönetsel hatalar veya yetersiz kaynaklar sebebiyle de ortaya çıkabilir. Bu nedenle mahkûmlar için bir cezaevindeki yaşam tüm yönleriyle değerlendirilmelidir. Cezaevlerindeki yaşam, mahkûmlara sunulan aktivitelerin genişliğinden, mahkûmlar ve ceza infaz görevlileri arasındaki ilişkilerin genel durumuna kadar geniş bir alanda değerlendirilmelidir (*Avrupa İşkence ve İnsanlık dışı veya Onur Kırıcı Ceza veya Muamelenin Önlenmesi Komitesinin (CPT) Standartları, 2002*).

11. Hükümlü veya tutuklular (mahkûmlar), Anayasa'nın 19. maddesi kapsamında hukuka uygun olarak "bir mahkûmiyet kararına bağlı olarak tutma" olarak değerlendirilebilecek kişi özgürlüğü ve güvenliği hakkı dışında (*Anayasa Mahkemesi (AYM), bkz. B.No: 2014/1711, 23/7/2014, §§ 29-33*) Anayasa'nın ve Sözleşme'nin ortak alanı kapsamında kalan temel hak ve hürriyetlerin tamamına genel olarak sahiptirler (*Aynı yönde benzer bir karar için bkz. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Hirst/Birleşik Krallık (No. 2), B.No. 74025/01, 6/10/2005, § 69*). Bununla birlikte cezaevinde tutulmanın kaçınılmaz sonucu olarak suçun önlenmesi ve disiplinin sağlanması gibi cezaevinde güvenliğin sağlanmasına yönelik kabul edilebilir makul gerekliliklerin olması durumunda sahip oldukları haklar sınırlanabilir (Aynı yönde benzer bir karar için bkz. *AİHM Silver ve Diğerleri/Birleşik Krallık, B.No. 5947/72, 6205/73, 7052/75, 7061/75, 7107/75, 7113/75, 7136/75, 25/3/1983, §§ 99-105*).

12. Başvuran yatak ve battaniye dışında kendisine herhangi bir eşya verilmediği ve neversim ve ikinci

battaniyeyi de ancak kendi imkanları ile temin ettiğini öne sürmektedir. Hükümlünün bulunduğu koğuştaki kalan her kişi için yatak temin edildiği kuruma kabulü yapılan her hükümlü/tutukluya kurum tarafından nevresim takımı ile sayısı mevsim koşullarına göre belirlenen battaniye verilmekte olduğu, odalarda bulunan dolap sayıları oda kapasitesine göre planlandığı; kapasite üzerinde hükümlü/tutuklu bulunan odalarda sabit dolap kullanamayan hükümlülere bir çekmece bölümlü olacak şekilde plastik dolap (komodin) verildiği belirtilmiştir. Muhatap Kurum tarafından başvurana 23.08.2016 tarihinde kendisine battaniye yastık ve nevresim takımı (çarşaf, battaniye kılıfı, yastık kılıfı) verildiği ve hükümlü ve tutuklular istemeleri halinde ise ücret karşılığı kantinden battaniye yastık ve nevresim takımı alabileceği hususunun bildirildiği belirtilmiştir.

13. Bunun dışında başvuran, hafta sonu öğrenci çocuklarıyla görüşmesi, telefon, aylık açık görüş gibi konulara kısıtlamalar getirildiğini iddia etmiştir. Hükümlü ve tutuklulardan öğrenim gören çocuğu bulunanların, çocukları tarafından yapılacak haftalık ziyaretlerin, belgelendirilmesi koşuluyla 83 üncü maddede sayılan yetişkin birinin refakatinde cumartesi veya pazar günleri yaptırılabilceğinin bildirildiği, bu nedenle tutuklu ve hükümlünün talebi doğrultusunda, haftada bir kez ziyaret hakkının bulunması nedeniyle hükümlü ve tutuklunun isterse hafta içi tüm ziyaretçileri ile ziyaret yapabileceği, isterse de hafta sonu 83 üncü maddede sayılan sadece bir kişinin refakatinde örgün öğretim gören çocuğu ile cumartesi veya pazar günü haftalık ziyaretini yapabileceği, bu iki ziyaret şekli hakkında tercih hakkının tamamen hükümlü ve tutukluya ait olduğu; kurumda bulunan hükümlü ve tutuklular için belirtilen esaslara riayet edilerek ziyaretler yaptırıldığı belirtilmiştir. Yine 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun Hükümlünün telefon ile haberleşme hakkı "*Madde 66'da belirtildiği gibi (1) Kapalı ceza infaz kurumlarındaki hükümlüler, Cumhurbaşkanınca çıkarılan yönetmelikte belirlenen esas ve usullere göre idarenin kontrolündeki ücretli telefonlar ile görüşme yapabilirler. Telefon görüşmesi idarece dinlenir ve kayıt altına alınır. Bu hak, tehlikeli hâlde bulunan ve örgüt mensubu hükümlüler bakımından kısıtlanabilir.*" maddesi gereğince adı geçen düzenli olarak yazı ekinde belirtilen bildirim formundaki yakınları ile telefon görüşmesi yaptığı anlaşılmıştır. Hükümlü ve Tutukluların Ziyaret Edilmeleri Hakkında Yönetmelik başlığının "Temel ilkeler" başlıklı 5'inci maddesinde "*Hükümlü ve tutuklular, bu Yönetmelikte belirtilen yakınları ile haftada bir kez olacak şekilde, üçü kapalı biri açık görüş olmak üzere ayda dört kez görüşme yapabilir.*" denilmektedir. Muhatap Kurumdan alınan cevabi yazının ekinde, başvuranın yakınları ile olan ziyaretlerini gerçekleştirebildiği ve bunlara ilişkin raporların sunulduğu görülmüştür.

14. Avrupa İşkenceyi ve İnsanlık Dışı veya Aşağılayıcı Muamele ve Cezayı Önleme Komitesi (CPT), yayımladığı COVID-19 salgını bağlamında özgürlüklerinden yoksun bırakılan kişilere yönelik muameleye ilişkin ilkeler bildirisinde; elzem olmayan faaliyetlerin askıya alınmasının meşru ve makul olmakla birlikte, salgın süresince alıkonulan kişilerin temel haklarına tam olarak saygı gösterilmesi gerektiğini ve yeterli kişisel hijyeni sürdürme (sıcak su ve sabuna erişim dâhil) ve günlük açık havaya erişim (en az bir saat) hakkından mahrum bırakılmamalarını ve ayrıca, ziyaretler dâhil olmak üzere dış dünya ile iletişime ilişkin herhangi bir kısıtlamanın, alternatif iletişim araçlarına (örneğin telefon veya internet üzerinden sesli erişim gibi) erişimin artmasıyla telafi edilmesi gerektiğini belirtmiştir.

15. Başvuran, bulunduğu koğuştaki kalabalıklaşma olduğunu ve havalandırma alanının yetersiz olduğunu iddia etmektedir. Tekirdağ 1 No'lu T Tipi Ceza İnfaz Kurumu tarafından gönderilen cevabi yazıda; yüksek güvenlikli oda/koğuşun fiziki boyutlarının, alt kat toplam alan 23.51 m² merdiven boşluk 4.08m², banyo 3.00 m², net oturma alanı 16.43 m², havalandırma 24.50 m², yatakhane toplam 33 m², merdiven boşluk 4.56 m², yatakhane net alan 28,44 m² olduğu ayrıca diğer odaların metrekare ve metreküp cinsinden fiziki boyutlarının, ortak kullanım alanı 32,40 m², üst kat yatak odası 37,62 m², bahçe 33.75 m² olduğu bildirilmiştir. Başvuranın

bulunduğu yüksek güvenlikli A-8 numaralı odada, uyumak dışında kullandıkları ortak yaşam alanının 23,51 m², bahçenin 24,50 m² olduğu ayrıca her koğuşun havalandırmasının bulunmakta olduğu hükümlünün bulunduğu yüksek güvenlikli oda/koğuşun boyutu 24,50 m² olduğu belirtilmiştir. Somut olayda, başvuranın bulunduğu koğuşun ortak yaşam alanları, muhatap Kurumdan gelen yazılı görüşe doğrultusunda; ortak havalandırma bahçesi ve giriş katında bulunan alanlar toplandığında 200 metrekareyi aşan bir alanın ortak kullanım alanı olduğu görülmektedir. Koğuşun en kalabalık olduğu dönemde dahi kişi başına düşen alan 5 metrekareyi aşmaktadır. Tüm bu bulgular göz önünde tutulduğunda başvuranın bulunduğu koğuşun mevcudunun kötü muamele oluşturacak düzeyde bir kalabalıklaşmaya sebep oluşturmadığı değerlendirilmektedir.

16. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), bir iddianın kanıtlanması hususunda yeterli ölçüde sağlam, kesin ve aralarında çelişki olmayan çıkarımların ve aynı derecede çürütülememiş maddi karinelerin bir arada bulunmasını aramıştır (*İrlanda-Birleşik Krallık, B. No: 5310/71, 20.03.2018, §161*). Başvuranın oda ve koğuş yerleştirmeleri nedeniyle psikolojik baskıya ve kötü muameleye uğranıldığına dair iddiasının ispatına elverişli bir delil bulunmadığı ve bu hususların Kurumumuz tarafından tespit edilmesinin mümkün olmadığı, bu kapsamda ilgili iddiaların açıkça dayanakten yoksun olduğu değerlendirilmiştir.

17. Başvuran, yayın araçlarının satın alınmasının engellendiğini ileri sürmüştür. İhlal iddiasına muhatap Kurum tarafından; başvuranın ... Gazetesini talep ettiği bu talebine istinaden mevzuat kapsamında 14.04.2020 tarihli ve 7242 sayılı Kanun'un 32. maddesi ile 5275 sayılı Kanun'un 62. maddesine eklenen 4. fıkra ile "*Basın İlan Kurumu aracılığıyla resmi ilan ve reklam yayınlama hakkı bulunmayan gazeteler, Ceza İnfaz Kurumu'na kabul edilemez.*" kararının verildiği hususu belirtilmiştir. Bu sebeple ... Gazetesinin resmi ilan ve reklam yayınlama hakkı olmadığından bu talebinin yerine getirilemeyeceğini beyan etmiştir. Somut durumda başvuranın bahsi geçen gazeteleri satın alamadığı doğrudur ancak hak ihlali kabul edilebilecek bir hususun tespiti bakımından mahpusun ceza infaz kurumundaki yaşamı bir bütün olarak değerlendirilmelidir. Başvuran cezaevinde dış dünya ile irtibatını sağlayan, gazete, dergi gibi imkânlardan hiç yararlandırılmadığını, telefon ile görüşemediğini, mektuplaşamadığını veya ziyaretçileri ile görüşemediğini ileri sürmüştür. Oysaki; kötü muamele kabul edilebilecek bir hususun tespiti bakımından mahpusun ceza infaz kurumundaki yaşamı bir bütün olarak değerlendirilmelidir. Tekirdağ 1 No'lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü Eğitim Kurulu Başkanlığı kararı ile cezaevinde güvenliğin sağlanmasına yönelik kabul edilebilir makul gereklilikler nedeniyle Basın İlan Kurumu aracılığıyla resmi ilan ve reklam yayınlama hakkı bulunmayan gazetelerin kuruma alınmamasına karar verilmesi sebebiyle uygulanan müdahalenin yasal amacıyla orantılı olduğu ve bu hususta ihlal bulunmadığı değerlendirilmiştir.

18. Başvuran, yazdığı dilekçelerinin ilgililerine gönderilmediği iddiasına ilişkin olarak muhatap Kurum cevabi yazısında; hükümlü ve tutuklular tarafından verilen talep dilekçelerinin sabah sayımı yapılırken sayıma giren görevli memurlar tarafından toplanıp koridorda tasnifinin yapıldığını, sorumlu baş memur tarafından ilgili kişiye ait olduğu tespit edilip, nöbetçi müdür tarafından hangi birim ile alakalı ise o birime havalesinin yapıldığını ve ilgili birim tarafından da gönderilmesi gereken yerlere 3071 sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanun'un hükümleri doğrultusunda UYAP sistemi üzerinden gönderilmekte olduğunu ayrıca dilekçelere cevap verilmemesi gibi bir durumun söz konusu olmadığını; adı geçen hükümlünün ceza infaz kurumunda geçirdiği sürede ise toplam 799 adet ilgili kurum ve kuruluşlara hitaben yazmış olduğu dilekçesinin çıkış yaptığını ve bahsi geçen kayıtların da dosyaya sunulmuş olduğu görülmüştür.

19. AİHM, insan onuruna saygı gösterildiği ve meşru bir amaç için uygun şekilde yürütüldüğü sürece, cezaevi güvenliğinin korunması, suç ve kargaşanın önlenmesi amacıyla arama yapmanın kötü muamele oluşturmayacağını dile getirmiştir (*AİHM, Wainwright/Birleşik Krallık, B. No:12350/04, 26.12.2006, § 42*). AYM'ye göre; "Tutuklu ve hükümlülerin temel hak ve hürriyetlere genel olarak sahip olmaları, bu hakların

tutuklu ve hükümlüler için ceza infaz kurumu dışındaki bireyler kadar güvence altına alındığı anlamında da değerlendirilmemelidir. Ceza infaz kurumlarının işlevi ve amacı kapsamında tutuklu ve hükümlülerin hakları ceza infaz kurumuna girmekle zaten sınırlanmıştır” (AYM, Mehmet Reşit Arslan ve diğerleri, 2013/583, 10/12/2014, § 73). İşbu sebeplerle yapılan işlemler nedeniyle mahpusun haklarının ihlal edildiğine ilişkin iddialarının yerinde olmadığı ve hak ihlali bulunmadığı değerlendirilmiştir.

20. Sonuç olarak; ceza infaz kurumundaki tutulma koşulları bir bütün olarak değerlendirilmekle birlikte, yukarıda açıklanan nedenlerle başvurudaki mevcut iddialar kapsamında kötü muameleye varan bir uygulama olmadığı ve **"ihlal bulunmadığı"** kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

1. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞI İHLALİ YAPILMADIĞINA,
2. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,
3. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine, 20.09.2022 tarihinde, OY BİRLİĞİYLE, karar verildi.

e-imzalıdır

Av. Alışan TİRYAKİ
II. Başkan

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Av. Zennure BER
Kurul Üyesi